

**Oponentský posudek na diplomovou práci Barbory Malenínské:
Josef Kajetán Tyl „Strakonický dudák aneb Hody divých žen“
- komplexní scénografické řešení**

Nebývale obsáhlá práce se zabývá báchorkou J. K. Tyla, kterou autorka zkoumá zcela zevrubně, snad ze všech možných úhlů pohledu. Pro pochopení smyslu díla vnímá jako nejdůležitější z nich tato hlediska: sociologické, antropologické, historické, filosofické, lingvistické, nacionalistické a v neposlední řadě, velmi osobní, hledisko dramaturgické. Teoretická část práce má zcela nezpochybnitelný badatelský význam a snese i ta nejpřísnější kritická měřítká. Nemohu si odpustit konstatování, že množstvím použitých zajímavých detailů, které jsou současně uváděny do historických souvislostí, se tato práce vymyká běžnému standardu Katedry scénografie. Samozřejmostí je (pravděpodobně kompletní) výčet všech realizací u nás i ve světě, včetně produkcí hudebních. Nechybí zde ani jejich originální osobní hodnocení.

Před dokončením práce si autorka prožila, jak popisuje, i období značných pochybností o jejím smyslu. Při tvorbě konečné podoby scénografické koncepce autorce zásadně vadilo, že se jedná o práci pouze akademickou, bez možnosti skutečné realizace. Vadila jí hlavně absence důležitých složek inscenace, které ze samé podstaty divadla nelze obejít. Rozumím té frustraci – při každé tvůrčí práci může taková fáze pochybností nastat.

Celou diplomovou prací prochází neodbytná a stále nezodpovězená otázka: Jak naložit dostatečně důstojně s „ostatky“ kdysi relevantního odkazu obrozenců? Je to jistě otázka, která zajímá a bude zajímat i další generace divadelníků. Osobně jsem přesvědčen, že umělecká koncepce by měla reflektovat složitosti tohoto hledání – v případě Barbořiny koncepce si nejsem jist, zda se její zajímavé úvahy a myšlenky promítly i do konkrétního scénografického ztvárnění.

Konečná scénografická koncepce založená na principech metafory a pracující ve výsledném tvaru s motivem silnice a balíku slámy je jistě možná a obhajitelná. Výsledný tvar, jak je prezentován (ve spojení s použitím projekcí), nepostrádá značnou míru imaginace, je na jevišti zcela jistě realizovatelný a nabízí možnosti k vzniku zajímavé inscenace. Kladu si však otázku, jestli neustálá přítomnost motivu silnice, nebude ve výsledku příliš ilustrativní.

Závěrem je třeba konstatovat, že teoretická část absolventské práce je značně nadprůměrná a scénografická koncepce je určitě možná, ale myslím si, že ne zcela odpovídá hutnosti teoretické části práce. Přes tuto výtku hodnotím celkově práci jako nadprůměrnou, proto ji doporučuji k obhajobě.

doc. Karel Glogr